

Заједничка адвокатска канцеларија *Добрић*

Адвокати:

Владимир Љ. Добрић

Марина М. Лучић

Душан М. Васиљевић

Бранислав В. Маринковић

Адв. приправник:

Ана Н. Деспотовић

Пословни секретар:

Сандра Ђорђевић

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ

21000 Нови Сад

Сутјеска бр. 3

за

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рно _____
Примерака _____ прилога _____
ПРИМЉЕНО 01. 06. 2020
Таксирано са _____ дин. Без таксе Мањак таксе од _____ динара
Број _____ 201 _____ Потпис _____

Стечајни поверилац: Илија Девић из Београда, ул. Виле Равијојле бр. 9, чији је пуномоћник Владимир Љ. Добрић, адвокат из Београда, Бирчанинова 15

Стечајни дужник: Аутотранспортно предузеће Војводина, акционарско друштво Нови Сад, Нови Сад, Новосадског партизанског одреда бр. 1а, кога заступа директор Бојан Шкрбић

ЖАЛБА

против решења 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020.

Привредни суд у Новом Саду донео је решење 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. о обустављању примене Плана реорганизације стечајног дужника АТП „ВОЈВОДИНА“ А.Д. Нови Сад, чије је усвајање потврђено решењем Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 31.8.2011. (ст. 1.) и о томе да се поступак наставља банкротством (ст. 2.). На то речење стечајни дужник је у законском року изјавио жалбу, са молбом да стечајни судија исправи погрешну поуку о правном леку те да жалбу проследи на одлучивање Привредном апелационом суду као надлежном за одлучивање по жалби. Уместо тога, о жалби је одлучивало стечајно веће Привредног суда у Новом Саду, које је донело решење 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. да се првостепено решење укида у ст. 1. (са образложењем да је рок за примену плана истекао) а да се потврђује првостепено решење у ст. 2. изреке. Стечајни поверилац је примио наведено другостепено решење 29.05.2020.

У другостепеном решењу није наведена поука о правном леку. Како стечајни поверилац сматра да стечајно веће није надлежно да одлучује о жалби, то изјављује жалбу на наведено решење из свих законских разлога, а нарочито због:

- битне повреде одредби стечајног поступка,
- погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,
- погрешне примене материјалног права.

Стечајни поверилац предлаже да другостепени суд усвоји жалбу као основану, укине решење 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. и 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. и врати их стечајном судији на поновно одлучивање.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Решењем стечајног судије 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. одлучено је да се обустави примена плана реорганизације стечајног дужника Аутотранспортно предузеће Војовина, акционарско друштво Нови Сад, Нови Сад, Новосадског партизанског одреда бр. 1а, чије усвајање је потврђено решењем Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 31.08.2011., као и да се поступак наставља банкротством, са налогом стечајном управнику Николи Павловићу да предузме редње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника.

У поуци о правном леку наведено је да се може изјавити жалба стечајном већу у року од 8 дана од дана објављивања решења на огласној табли суда.

Стечајни поступак се води на одредбама Закона о стечајном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 84/2004 и 85/2005 - др. закон), што се између осталог види и из последње реченице образложења решења Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 31.8.2011. којим је потврђено усвајање Плана реорганизације који је поднет од стране стечајног управника 29.6.2011.

Према правилу из чл. 32. ст. 1. Закона о стечајном поступку:

„Против решења се може изјавити жалба стечајном већу уколико је овим законом одређена апелациона надлежност стечајног већа, односно другостепеном суду, ако овим законом није другачије одређено.“

Према наведеној законској одредби правило је да о жалби на првостепено решење стечајног судије одлучује другостепени суд, са изузетком да о жалби одлучује стечајно веће када је законом о стечајном поступку прописана апелациона надлежност стечајног већа. Како за одлучивање о жалби на решење о обустављању примене плана реорганизације и наставку поступка банкротством законом о стечајном поступку НИЈЕ одређена надлежност стечајног већа, то значи нема месту примени изузетка, већ да се примењује правило, да о жалби одлучује другостепени суд.

Стечајни поверилац указује да је у поуци о правном леку на решење Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 31.8.2011. којим је потврђено усвајање плана реорганизације наведено да о жалби одлучује Привредни апелациони суд, док је у решењу Привредног суда у Новом Саду 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. о обустављању примене плана реорганизације у поуци о правном леку наведено да о жалби одлучује стечајно веће иако се ради о примени истог Закона о стечајном поступку.

Како је о жалби одлучило стечајно веће, то је учињена апсолутно битна повреда одредби стечајног поступка, која је жалбени разлог из 361. ст. 2. т. 4. Закона о парничном поступку ("Службеном гласнику РС", бр. 125/2004 и 111/2009).

Стечајни поверилац указује да остаје у свему код жалбе изјављене на решење Привредног суда у Новом Саду 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. те у жалби неће понављати наводе из те жалбе, с тим што указује да је неопходно указати и на неправилности решења које је донело стечајно веће 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. да би се стекла укупна слика да се не ради само о процесном недостатку у надлежности одлучивања о жалби.

1. Стечајно веће се изјашњавало о четири жалбена навода стечајног повериоца:

1) Да је учињена битна повреда правила поступка, јер стечајни судија пре одлуке о обустави примене плана, није изнео предложене измене и допуне плана реорганизације на гласање. Стечајно веће је оценило да се не ради о битној повреди поступка са образложењем да повериоци на рочишту нису исказали спремност да гласају о наведеним изменама.

2) Да је учињена битна повреда правила поступка, јер стечајни судије пре одлуке о обустави примене плана, није наложио стечајном дужнику и стечајном управнику, да предузму неку од мера предвиђених чл. 138. ст. 2. Закона о стечајном поступку, све у циљу реализација мера предвиђених планом реорганизације. Стечајно веће је оценило да се не ради о битној повреди правила поступка, јер је рок за примену плана истекао још 08.11.2018.

3) Да је стечајни судија пропустио, да по предлогу стечајног повериоца Илије Девића, од града Новог Сада затражи изјашњење да ли је град Нови Сад доставио писани одговор по допису стечајног дужника од 25.4.2018. који је садржао предлог мера за покретање ради новоизграђене аутобуске станице и трајно решавање статуса новоизграђене аутобуске станице. Стечајно веће је оценило да се из досадашњег тока стечајног поступка јасно види да постоје објективне препреке у заснивању уговорног односа између стечајног дужника и града Новог Сада, јер град Нови Сад ниједном није исказао спремност за постизање договора са стечајним дужником, а суд ниједном својом радњом не може да утиче на доношење одлука града Новог Сада, па ни на одлуку о прихватању или не прихватању предлога стечајног дужника о покретању рада новоизграђене аутобуске станице.

4) Да је исход било ког парничних поступака по тужби стечајног дужника против града Новог Сада за накнаду штете довољан за потпуно намирење свих различитих и стечајних поверилаца. Стечајно веће је оценило да су ти поступци окончани у првом и другом стечену одбијање тужбених захтева.

Заједничко за сва четири навода стечајног већа да нема повреде правила поступка је да је рок за примену плана реорганизације истекао 08.11.2018. што је био разлог и за потврду првостепене одлуке о томе да се даљи поступак стечаја наставља путем банкротства. Стечајно веће се уопште није изјашњавало о жалбеном наводу да „према Закону о стечајном поступку, рокови за примену мера из плана реорганизације нису одређени законом као преклузивни рокови“. За разлику од Закона о стечају, који је у чл. 7. ст. 2. одредио да су прописани рокови преклузивни, Закон о стечајном поступку такву одредбу нема, што значи да се истек рокова одређених у стечајном поступку АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, укључујући и истек рока важења плана реорганизације, не може сматрати сам за себе довољним разлогом за обустављање примене плана реорганизације и отпочињање поступка банкротства. Стечајни поверилац посебно указује да се усвојени план реорганизације заснивао се на омогућавању рада и пословања новоизграђене аутобуске станице и остваривању прихода по том основу, за шта је требало град Нови Сад да регулише обављање међумесног и међународног аутобуског саобраћаја са новоизграђене аутобуске станице тужиоца (на кат. парцели 3351 КО Нови Сад 1). Остваривање наведене обавезе града Новог Сада било је могуће било добровољно, у ком смислу је стечајни дужник предложио да се то питање регулише новим уговором, било принудним путем по основу судске одлуке, о чему се водио парнични поступак, који се сада налази у фази ревизијског поступка против пресуде Привредног апелационог суда 12 Пж. 5129/2018 од 17.01.2020., којом су одбијене жалбе тужиоца (стечајног дужника) и умешача (овде стечајног повериоца) на пресуду Привредног суда у Новом Саду П. 197/17 од 22.05.2018.

Правни став стечајног већа да је довољан истек рока одређеног у плану реорганизације, у правном смислу значи да је стечајно веће наведени рок оценило као преклузивним, за шта није наведен ниједан материјалноправни основ. Поред тога, примена преклузивног рока значило би

да се онемогућава остваривање оног циља за који су повериоци гласали приликом усвајања плана реорганизације, а то је стварања услова да стечајни дужник може да обавља делатност преко новоизграђене аутобуске станице и да на тај начин стиче приходе из којих се могу намиривати обавезе утврђене према стечајним и различним повериоцима.

Како није основано позивање на преклузивност рока, то је било услова да се примене мера у смислу чл. 138. ст. 1. и 2. Закона о стечајном поступку, управо ради реализације циљева наведених уз усвојеном плану реорганизације. Наведена законска одредба гласи:

(1) У случају да стечајни дужник не поступа по одредбама усвојеног плана реорганизације, сваки поверилац или друго лице које има правни интерес може поднети суду обавештење о непримењивању усвојеног плана реорганизације. Суд прослеђује обавештење стечајном дужнику и стечајном управнику у року од пет дана од дана пријема обавештења, и заказује расправу о обавештењу у року од 10 дана од дана пријема обавештења.

(2) Ако суд утврди да стечајни дужник не поступа по одредбама плана реорганизације, може наложити: 1) стечајном дужнику да у одређеном року поступи по плану, као и да отклони последице претходног непоступања по плану; 2) стечајном управнику да преузме контролу над стечајним дужником; 3) наставак поступка банкротством стечајног дужника; 4) предузимање других мера у циљу отклањања последица непоступања по плану реорганизације, у складу са овим законом.

Редослед мера које се предузимају у случају непоступању по усвојеном плану реорганизације указује да је мера обуставе примене плана реорганизације и настављање поступка банкротством, последња мера која се предузима када више нема услова да се поступи по мерама из плана, одн. да се непоступање по усвојеном плану реорганизације не може отклонити ни након предузетих мера контроле од стране стечајног управника.

Због тога је погрешно примењено материјално право из чл. 138. ст. 1. и 2. Закона о стечајном поступку, уз погрешну примену правила поступка из чл. 361. ст. 2. т. 12. ЗПП. Нема разлога о одлучним чињеницама за примену правила из чл. 138. ст. 2. т. 1. и 2. Закона о стечајном поступку, с тим што је и дато образложење нејасно те се другостепена одлука не може испитати.

Стечајни поверилац посебно указује да се наведена повреда правила поступка посебно има размотрити у оквиру погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на које је указао стечајни поверилац у жалби, а стечајно веће се о томе уопште није изјаснило. Тако је стечајни поверилац у жалби указао да је

„Побијано решење је донето на основу извештаја стечајног управника Николе Павловића у којем се нетачно наводи да покретање парничног поступка против града Новог Сада није мера која је предвиђена Планом реорганизације. На стр. 11. Плана реорганизације се изричито наводи да је основна мера плана у првој фази доношење одлуке о преумеравању аутобуског саобраћаја, са напоменом да се остварење ове мере планира у року од две године када се планира окончање спора са градом Новим Садам. Планом је предвиђено вођење и парничних поступака против града Новог Сада ради накнаде штете, па се на стр. 15. плана наводи да у случају наплате потраживања по правноснажним судским пресудама по тужбама АТП Војводине иста ће се у целости усмерити за намирење стечајних поверилаца.

Стечајно веће се није изјаснило да постоји противречност између навода стечајног управника и одредби усвојеног плана реорганизације, на шта је стечајни поверилац указао у жалби:

Илија Девећ указује да је План реорганизације усвојен на предлог стечајног управника Николе Павловића, те да се у плану наводи да су покренути парнични поступци против града Новог Сада битни за остваривање циљева плана, и то омогућавање делатности стечајног дужника из којег се очекује добит по ком основу би се намирени сви повериоци, а потом би се и приходи по основу наплате штете користили такође за намирење поверилаца. У изјашњењу овог стечајног управника, на захтев стечајног судије наводи се да наплаћена штета и није била обухваћена планом, с обзиром да је исход спора био неизвестан у време његовог усвајања. У том смислу постоји противречност између оног што је наведено у Плану реорганизације и оног што је стечајни управник навео у изјашњењу.

Окончање спорова са градом Новим Садам односи се на два парнична поступка по основу захтева за накнаду штете и на један парнични поступак који се односи на захтев за извршење уговорне обавезе града Новог Сада да регулише аутобуски саобраћај у граду тако да омогући обављање делатности стечајног дужника са новоизграђене аутобуске станице. У побијаном решењу стечајног већа помињу се само парнице за накнаду штете. У побијаном решењу стечајног већа не наводи се да су стечајни дужник, али и стечајни поверилац Илија Девећ изјавили ревизије против другостепених пресуда Привредног апелационог суда у којима се одбијају њихове жалбе и потврђују првостепене пресуде о одбијању тужбених захтева за накнаду штете. У односу на парницу по тужбеном захтеву стечајног дужника која се односи на за извршење уговорне обавезе града Новог Сада да регулише аутобуски саобраћај у граду тако да омогући обављање делатности стечајног дужника са новоизграђене аутобуске станице, у време доношења решења стечајног судије 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. првостепена пресуда о одбијању тужбеног захтева још није била правноснажна.

Стечајно веће се није изјаснило ни о другим жалбеним наводима стечајног повериоца о противречном изјашњењу стечајног управника:

Изјашњење стечајног управника о томе да план није реализован у претежном делу у периоду на који је орочен (намирење поверилаца је у просеку било 15,64%), не може се узети као правилно утврђено чињенично стање, јер стечајни управник није навео да је у року за примену плана стечајни дужник предузео све мере предвиђене планом (покретање поступака против града Новог Сада – парнични предмет П. 197/2017 код Привредног суда у Новом Саду, продаја имовине и сл.), као и да је покренуо парничне поступке за накнаду штете, у висини која је већа него што су сва призната потраживања поверилаца (297.823.680,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2016. г. до исплате, 6.479.383.608,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2016. г. до исплате све у парничном предмету П. 1327/2015 код Привредног суда у Новом Саду и 635.357.184,00 динара, 575.717.536,00 динара, 2.229.856.824,00 динара, 74.142.688,00 динара све у парничном предмету П. 191/2016 код Привредног суда у Новом Саду), те да парнични поступци у једном делу нису окончани по жалби, а у другом делу по основу изјављене ревизије), те да би у случају успешног окончања само једног парничног поступка за накнаду штете био наплаћен износ који би био довољан за намирење 100% потраживања свих поверилаца. У том случају, план би био у потпуности реализован, без потребе да се продаје имовина која служи за обављање основне делатности, те би стечајни дужник могао да настави да послује без било каквих ограничења.

Ако је стечајни дужник предузео све мере предвиђене усвојеним планом, који је разлог што стечајни управник својим изјашњењем спречава да се те мере реализују. Стечајни поступак се води у интересу свих стечајних поверилаца, те се у том смислу морају тумачити и одредбе усвојеног плана реорганизације. Зар није у интересу свих стечајних и различних поверилаца да намире своја потраживања у складу са планом реорганизације. Којим се то интересом водио стечајни управник када је предложио да се поступак настави банкротством пре окончања наведених парничних поступака?

Стечајно веће се није изјаснило о жалбеном наводу стечајног повериоца Илије Девића о неправилностима у расподели наплаћеног потраживања по основу накнаде штете од града Новог Сада, који је изнет у жалби на решење стечајног судије 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020.:

У том смислу је Надзорни одбор стечајног дужника донео одлуку 27.12.2013. о расподели 390.845.944,53 динара која су наплаћена као накнада штете од града Новог Сада по правноснажној судској пресуди. У изводу са рачуна стечајног дужника од 27.12.2013. види се да су наведена средства расподељена повериоцима са напоменом: „исплата по плану реорганизације... Изјашњавајући се на предлоге Илије Девића, стечајни управник Никола Павловић је, без увида у раније поднете извештаје, без писане евиденције, веома уопштено навео да није било неправилности у намирењу стечајних поверилаца (поводом приговора да је Комерцијалана банка а.д. намирења у мањем, одн. већем проценту него други стечајни повериоци), да је сва имовина продавана уз примену националног стандарда бр. 5. иако у стечајном спису постоји доказ да је пословни простор у Булевару ослобођења бр. 69 у Новом Саду продат непосредном погодбом, као и да су цене које су остварене биле веће од планираних. Илија Девић је у поднеску од 23.1.2020. детаљно образложио да се ради о нетачним подацима које је навео стечајни управник.

Отклањање ове неправилности у смислу мера из чл. 138. ст. 2. Закона о стечајном поступку омогућило би да се у стечајну масу врати износ који су наплатили различни повериоци супротно чл. 38. ст. 6. Закона о стечајном поступку, те да се из тако наплаћеног износа намире сви стечајни повериоци.

Због наведеног, стечајни поверилац сматра да је за реализацију циљева утврђених у усвојеном плану реорганизације било неопходно да стечајни судија на основу овлашћења из чл. 138. ст. 2. Закона о стечајном поступку наложи предузимање следећих мера:

- Да се пре обустављања примене плана реорганизације сачекао исход ревизијских поступака како по два ревизијска поступка (Прев. 423/2019, Прев. 56/2020) који се односе на тужбени захтев стечајног дужника против града Новог Сада по основу накнаде штете, као и ревизијског поступка (који за сада нема ревизијски број) а односи се на изјављене ревизије стечајног дужника и стечајног повериоца против пресуде Привредног апелационог суда 12 Пж. 5129/2018 од 17.01.2020., којом су одбијене жалбе тужиоца и умешача на пресуду Привредног суда у Новом Саду П. 197/17 од 22.05.2018. а која се односи на тужбени захтев за извршење уговорне обавезе града Новог Сада да регулише аутобуски саобраћај у граду тако да омогући обављање делатности стечајног дужника са новоизграђене аутобуске станице. Потраживања која је у наведеним парничним поступцима утужио стечајни дужник односе се на поступање града Новог Сада. Одбијање града Новог Сада да плати штету и да омогући обављање основне делатности стечајног дужника стечајно веће је оценило као објективне препреке. Да ли је наведено понашање града Новог Сада објективна препрека која ужива судску заштиту могуће је видети само након ревизијских пресуда Врховног касационог суда. Уколико би се одржала

одлука стечајног већа, а Врховни касациони суд одлучио да усвоји неку од изјављених ревизија, тада би то значило да је стечајно веће погрешно оценило противправно понашање града Новог Сада као објективну препреку. Без обзира на могућу одлуку Врховног касационог суда по изјављеним ревизијама, став стечајног већа о објективној препреци је прејудуцирање одлуке највише судске инстанце.

- Да је стечајни судија спроведе поступак и утврди тачно чињенично стање да ли је одлука Надзорног одбора стечајног дужника од 27.12.2013. о расподели 390.845.944,53 динара донета у складу са усвојеним планом реорганизације, одн. да ли су неки од различних поверилаца наплатили своје различно потраживање на штету стечајних поверилаца, а да за то није било основа у чл. 38. ст. 6. Закона о стечајном поступку (да ли су се пре наплате различни повериоци одрекли права да наплате своје потраживање као различни повериоци, одн. да ли без своје кривице нису могли да наплате различно потраживање, а имајући у виду да су иницирали и спровели продају непокретности стечајног дужника на којима су имали различно право намирења, осим у погледу новоизграђене аутобуске станице). Стечајни судија је поклатио веру извештају стечајног управника, с тим да је тај извештај оспорио стечајни поверилац Илија Девих, позивајући се на то да о разлозима оспоравања постоје писани докази у спису предмета, као и да је управо стечајни управник давао позитивно мишљење да је такво намирење различних поверилаца законито. Стечајни поверилац Илија Девих је указао и да је стечајни управник остварио и материјални интерес након давања наведеног мишљења, јер је наплатио награду по том основу. Због тога остаје нејасно да ли је тачан навод стечајног управника да није било неправилности у поступању по плану реорганизације (које се могу отклонити применом неке од мера из чл. 138. ст. 2. т. 1. и 2. Закона о стечајном поступку) или су такве неправилности постојале, те је одлука о наставку стечајног поступка банкротством донета како би се избегла могућност да се ове релевантне чињенице утврђују и евентуално покрене поступак према повериоцима који су неосновано наплатили своје различно потраживање.

Посебан разлог за неправилност решења стечајног већа види се из дела образложења да није учињена битна повреда правила поступка, јер стечајни судија пре одлуке о обустави примене плана, није изнео предложене измене и допуне плана реорганизације на гласање, са образложењем да повериоци на рочишту нису исказали спремност да гласају о наведеним изменама. У решењу стечајног судије 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. као и у побиијаном решењу стечајног већа 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. пропуштено је да се утврди да је поднето три предлога за измену усвојеног плана реорганизације, и то први је поднет 05.07.2013. од стране стечајних поверилаца АД Будућност из Новог Сада и Техномагтерм д.о.о. из Новог Сада, а преостала два су поднели различни повериоци Credit Agricole Bank a.d. Novi Sad и Комерцијална банка а.д. Београд 22.8.2013. и 27.03.2014. (сва три предлога су објављени као јавно доступне исправе на сајту Агенције за привредне регистре у делу документи о стечају за стечајног дужника АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад). Подношењем предлога за измену усвојеног плана реорганизације, стечајни и различни повериоци су показали интерес за измену усвојеног плана реорганизације, те је суд био дужан да поступи по наведеним предлозима на један од законом предвиђених начина, да их одбаци у случају да суд неуредни или да не испуњавају законом предвиђене услове (нпр. поднети од стране лица која немају активну легитимацију) или да их изнесе на гласање како би се утврдило да ли за неки од наведених предлога постоји већина у свакој класи поверилаца. Правни интерес стечајних и различних поверилаца се може утврђивати само након спроведеног гласања. У том смислу, и стечајни судија и стечајно веће су неправилно утврдили да повериоци нису показали интерес за предложене промене. С друге стране предложене измене усвојеног плана реорганизације од стране стечајних поверилаца АД Будућност из Новог Сада и Техномагтерм д.о.о. из Новог Сада од 05.07.2013. и различних поверилаца Credit Agricole Bank a.d. Novi Sad и Комерцијална банка а.д. Београд 22.8.2013. показују да су ови повериоци предлагали измену усвојеног плана реорганизације управо у оном делу који се односио на расподелу наплаћеног износа накнаде штете у износу од 390.845.944,53 динара, о којем је

Надзорни одбор стечајног дужника (у којем је председник надзорног одбора Credit Agricole Bank a.d. Novi Sad, а члан АД Будућност из Новог Сада) одлучивао 27.12.2013. супротно одредби плана реорганизације да се тако наплаћен износ може расподељивати искључиво стечајним повериоцима. Стога се поставља питање да ли је без спроведеног поступка измене усвојеног плана реорганизације било могуће донети закониту одлуку Надзорног одбора од 27.12.2013. да се из наплаћеног износа намире и разлучни повериоци, о чему се на позитиван начин изјашњавао и стечајни управник, који је био предлагач усвојеног плана?

Због свега наведеног, стечајни поверилац сматра да су оба побијана решења неправилна те да има законског разлога да буду укинута, као и да погрешна одлука стечајног већа није погрешна само због тога што је стечајно веће ненадлежно за одлучивање о жалби.

Подносилац жалбе предлаже да Привредни суд у Новом Саду жалбу, са комплетним стечајним предметном проследи Привредном апелационом суду на одлучивање по жалби. Уколико то суд одбије, наступиће повреда права на правично суђење, гарантовано чл. 32. ст. 1. Устава РС и чл. 6. ст. 1. Конвенције о заштити људских права и основних слобода.

Београд, 01.06.2020.

Пуномоћник Илије Девећа

ВЛАДИМИР Г. ДОБРИЋ
АДВОКАТ
11000 БЕОГРАД, Бирчанинова 15
Телефон: (011) 2687-514
Моб: 064 1153-999

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
2. Ст.9/2010
11.05.2020. године
Нови Сад

Привредни суд у Новом Саду, у већу састављеном од судије Слободанке Комшић, председника већа, и судија Стоје Кузмановић и Гордане Војновић Јовановић, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, са МБ 08041750 ПИБ 100239349, Нови Сад, Новосадског партизанског одреда 1/А, решавајући по жалби стечајног повериоца Илије Девећа из Београда, кога заступа Владимир Љ. Добрић адвокат из Београда, Бирчанинова 15, изјављеној против решења Привредног суда у Новом Саду 2 Ст 9/2010 од 22.01.2020. године, на седници већа одржаној дана 11. маја 2020. године, донео је следеће

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ у ставу I решење Привредног суда у Новом Саду 2 Ст 9/2010 од 22.01.2020. године, без враћања на поновно одлучивање.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ у ставу II решење Привредног суда у Новом Саду 2 Ст 9/2010 од 22.01.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеним побијаним решењем у првом ставу, обуставља се примена плана реорганизације стечајног дужника АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД чије је усвајање потврђено решењем Привредног суда у Новом Саду Ст 9/2010 од 31.08.2011. године, а у другом ставу је одлучено да се поступак наставља банкротством стечајног дужника АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, и уједно се налаже стечајном управнику да предузме радње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника.

Благовременом жалбом наведено решење побија стечајни поверилац Илија Девећ из Београда, преко пуномоћника, због битне повреде одредби стечајног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се жалба усвоји као основана, укине побијано решење и врати стечајном судији на поновно одлучивање. У образложењу жалбе наводи се да се бита повреда правила стечајног поступка огледа се у томе што је првостепеним решењем суд обуставио примену плана реорганизације стечајног дужника а да није окончан покренути поступак измена и допуна предметног плана реорганизације поднетог дана 22.08.2013. године, као и по другом предлогу за допуну и измену плана реорганизације од 27.03.2014. године. Подносилац жалбе

такође наводи да битна повреда одредби стечајног поступка постоји и у делу погрешне примене члана 138. Закона о стечајном поступку, наводећи да је стечајни судија пропустио да пре доношења ожалбеног решења наложи стечајном дужнику и стечајном управнику да предузму једну од мера прописаних овом одредбом, а све у циљу реализације мера прописаних планом реорганизације, па је из тог разлога суд погрешно изједначио услове из одредбе члана 138. став 1. Закона о стечајном поступку, са истеком рока предвиђеног за примену планираних мера, па је на тај начин погрешно утврђивао одлучну чињеницу за примену члана 138. Закона о стечајном поступку, а што је даље довело и до погрешног образложења побијаног решења, тако да у том делу постоји битна повреда поступка и жалбени разлог према сходној примени члана 374 став 2. тачка 12) Закона о парничном поступку.

У жалби се даље наводи, да се погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање огледа у томе што је суд пропустио, да по предлогу Илије Девића датом преко пуномоћника на рочишту одржаном дана 22.01.2020. године, да од Града Новог Сада затражи одговор да ли је Град Нови Сад доставио писани одговор по допису стечајног дужника од 25.04.2018. године, који је садржао предлог мера за покретање рада новоизграђене аутобуске станице. Наведеним дописом је предложено трајно решавање статуса новоизграђене аутобуске станице, а као могући модел решења предвиђено је јавно-приватно партнерство између Града Новог Сада и АТП Војводина. Подносилац жалбе сматра да је ово битна чињеница, од које у највећој мери зависи намирење потраживање поверилаца стечајног дужника.

Непотпуно утврђено чињенично стање, по мишљењу подносиоца жалбе, односи се и у томе, што је суд пропустио да утврди да је стечајни дужник у време трајања примене плана реорганизације покренуо више парничних поступака за накнаду штете, те да би у случају успешног окончања само једног парничног поступка за накнаду штете био наплаћен износ који би био довољан за намирење 100% потраживања свих поверилаца. Тако да би у том случају план реорганизације био у потпуности реализован, без потребе да се продаје имовина која служи за обављање основне делатности, а стечајни дужник би могао да настави да послује без икаквих ограничења. Тако да је по мишљењу подносиоца жалбе, због овако погрешно утврђеног чињеничног стања суд погрешно применио и материјално право- члан 138. став 1. и став 2. Закона о стечајном поступку.

Одговор на жалбу стечајног повериоца Илије Девића дао је разлучни поверилац CREDIT AGRICOLE BANKA SRBIJA AD NOVI SAD, путем пуномоћника из редова адвоката.

У свом одговору на жалбу, разлучни поверилац је навео да сматра да је жалба у целости неоснована а жалбени наводи су нетачни, као и да је чињенично стање утврђено у ожалбеној одлуци погрешно квалификовано од стране подносиоца жалбе, у циљу стварања погрешне слике о фактичком стању и процесном лимбу у ком се стечајни поступак налазио до момента доношења ожалбеног решења. Разлучни поверилац наводи да приликом доношења ожалбеног решења, суд није учинио битне повреде одредби стечајног поступка, већ напротив да је суд поступао другачије, односно да је по протеку рока за примену плана реорганизације доносио одлуке по предлогу за измену плана од 22.08.2013. године и 28.02.2014. године, поступао би супротно одредбама Закона о стечајном поступку. Разлучни поверилац је такође навео да би у конкретном случају, када је истекао временски рок важења плана реорганизације, као битан елеменат плана, целисходност евентуалне судске одлуке о примени другачијих мера из члана 138. став 2. Закона о стечајном поступку, био би у директној супротности са императивним прописима.

Разлучни поверилац је такође навео да у ситуацији када је план реорганизације фактички неизвршив, када је истекао временски рок важења плана, престао битан елемент плана реорганизације, не постоји законска могућност да се изврши продужетак трајања с обзиром да је протекло више од 14 месеци од истека важења а по протеклу временског рока важења није могуће подносити и расправљати о новим предлозима измена плана, а не постоје процесни услови и могућност доношења одлуке по основу које ће се план реорганизације ставити ван снаге, тако да је као једина могућа правна последица примењена одредба члана 138. Закона о стечајном поступку, да се даљи ток стечајног поступка спроведе банкротством стечајног дужника.

У односу на наводе подносиоца жалбе, а који се односе на парничне поступке које је стечајни дужник покренуо у току трајања примене плана реорганизације, разлучни поверилац сматра да су наводи подносиоца жалбе неосновани, јер у свим покренутих парничних поступцима, судови су у првом степену одбили тужбене захтеве као неосноване, а другостепени Привредни апелациони суд потврдио је првостепене судске одлуке.

Разлучни поверилац сматра да постоје објективне препреке у заснивању уговорног односа Града Новог Сада и стечајног дужника, јер у периоду од 12 година, Град Нови Сад ниједном није исказао спремност за постизање договора са стечајним дужником, а у правноснажним судским одлукама, првостепени судови наводе да је Град Нови Сад свој став о не измештању аутобуског саобраћаја базирао на ставу Врховног касационог суда и утврђеној ништавости закљученог уговора са стечајним дужником, и предложио да се жалба повериоца Илије Девића одбије у целости као неоснована.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења у складу са одредбом члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, које одредбе се примењују сходно члану 5. Закона о стечајном поступку, веће налази да је жалба стечајног повериоца Илије Девића неоснована.

Према стању у списима предмета, предлог за покретање стечаја над стечајним дужником, поднео је поверилац Чачанска банка а.д. Чачак, дана 14.11.2008. године, тако да се овај стечајни поступак спроводи у складу са одредбама Законом о стечајном поступку (Службени гласник Републике Србије 84/2004 и 85/2005).

Решењем Трговинског суда у Новом Саду Ст 27/2008 од 15.12.2008. године, отворен је стечајни поступак над стечајним дужником АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, ово решење постало је правноснажно дана 29.01.2009. године.

У току стечајног поступка стечајни управник је поднео предлог да се даљи ток стечаја над стечајним дужником спроведе реорганизацијом у складу са планом реорганизације. Решењем Привредног суда у Новом Саду Ст 9/2010 од 31.08.2011. године, потврђено је усвајање измењеног плана реорганизације стечајног дужника у тексту од 29.6.2011. године, ово решење постало је правноснажно дана 08.10.2011. године.

Усвојеним планом реорганизације предвиђено је да ће се план реорганизације спровести најдуже у року од 7 година, рачунајући од дана његовог усвајања у две фазе, и то: прва фаза почиње да тече осмог дана од дана доношења решења о усвајању плана реорганизације, и траје све до доношења одлуке о преусмеравању међумесног аутобуског саобраћаја на објекат Аутобуска станица у складу са Уговором, а најдуже у року од две године. Друга фаза траје до доношења одлуке о преусмеравању међумесног аутобуског саобраћаја на објекат

Аутобуска станица у складу са Уговором па до потпуног намирења поверилаца, а најдуже до истека пете године од почетка друге фазе реализације. Рок за реализацију плана реорганизације стечајног дужника истекао је дана 08.10.2018. године.

Поднеском од 16.12.2019. године, поверилац БУДУЋНОСТ АД Нови Сад, је суду доставио обавештење о томе да се план реорганизације стечајног дужника не примењује. Он је навео да је рок у коме је требао да се реализује предметни план, истекао 08.10.2018. године, да нису у целости спроведене мере које план предвиђа. Поверилац је предложио да се поступак настави спровођењем стечаја над стечајним дужником од стране стечајног управника. Обавештење о не примењивању плана реорганизације стечајног дужника, дана 24.05.2017. године, суду је доставио и поверилац BANCA INTESA AD Beograd, које није у међувремену разматрано, с обзиром да је банка уступила своје потраживање утврђено у овом стечајном поступку правном лицу HoldCo Two DOO Beograd. Стицалац је 21.01.2020. године, након позива суда, изјавио да остаје у целости код обавештења поднетог од стране правног претходника. Стечајни судија је у поступку припреме рочишта, заказаног за 22.01.2020. године, затражио извештај стечајног управника о реализацији плана реорганизације, који се о томе изјаснио поднеском од 23.12.2019. године. Поводом поднетих обавештења, подносилац жалбе изјаснио се поднеском од 14.01.2020. године, као и на рочишту одржаном дана 22.01.2020. године, када се противио предлогу за наставак поступка банкротством стечајног дужника. По одржаном рочишта стечајни судија уз примену одредбе члана 138. став 1. тачка 3) донео решење којим се у првом ставу обустављена примена плана реорганизације стечајног дужника, а у другом ставу се поступак наставља банкротством стечајног дужника и уједно се налаже стечајном управнику да предузме радње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника. Стечајни судија је своју одлуку образложио чињеницом да је рок за примену плана реорганизације истекао, тако да више нема услова ни да се усвоји нека од мера предложених од стране Илије Девића, а то је да се наложи стечајном дужнику да у одређеном року поступи по плану, односно да отклони последице претходног не поступања, односно да се стечајни управник овласти да преузме контролу над стечајним дужником. Наведене мере би имале правног смисла у случају да је спровођење плана још у току, односно да није истекао рок за његову примену. Сама околност да је рок за који је требао да се реализује истекао упућује на закључак да се по поменутом плану није поступило, сем делимично. Стечајни судија је такође навео, да је у одређеном временском периоду дата могућност да повериоци стечајног дужника, како разлучни, тако и стечајни, поднесу заједнички предлог за измену првобитно усвојеног плана, међутим до дана доношења ожалбене одлуке није дошло до усаглашавања њихових међусобних ставова, због чега предметне измене првобитног плана реорганизације нису усвојене.

Према оцени већа, стечајни судија није имао основа да обустави примену плана реорганизације стечајног дужника, чији рок извршења протекао још 08. 10.2018. године, па је из тог разлога и укинуло решење у првом ставу, без враћања на поновно одлучивање.

Према оцени већа, правилно је поступио стечајни судија када је одлучио да се даљи ток стечаја над стечајним дужником спроведе банкротством, и разлоге које је дао за своју одлуку веће прихвата у целини.

Одредбом члана 138. став 2. тачка 3) Закона о стечајном поступку, прописано је да ако суд утврди да стечајни дужник не поступа по одредбама плана реорганизације, може наложити наставак поступка банкротством стечајног дужника.

Правилно је стечајни судија поступио, када је по обавештењу поверилаца да је протекао рок

за извршења плана реорганизације стечајног дужника заказао расправу о обавештењу и након тога донео одлуку да се наставк стечајног поступка над стечајним дужником спроведе банкротством.

Неосновани су наводи жалбе да је учињена бита повреда правила стечајног поступка, јер је ожалбеним решењем суд обуставио примену плана реорганизације стечајног дужника а да није окончан покренути поступак измена и допуна предметног плана реорганизације поднетог дана 22.08.2013. године, као и по другом предлогу за допуну и измену плана реорганизације од 27.03.2014. године, јер је стечајни судија од септембра 2013. године, па до децембра 2019. године, одржао више рочишта за разматрање и гласање о изменама и допунама плана реорганизације стечајног дужника, али ни на једном одржаном рочишту повериоци нису исказали спремност да гласају о предложеним изменама и допунама плана реорганизације стечајног дужника.

Неосновани су наводи жалбе, да је приликом доношења ожалбеног решења, учињена битна повреда одредаба стечајног поступка, и да је погрешно примењена одредба члана 138. Закона о стечајном поступку, јер је стечајни судија пропустио да пре доношења ожалбеног решења наложи стечајном дужнику и стечајном управнику да предузму једну од мера прописаних овом одредбом, а све у циљу реализације мера прописаних планом реорганизације, па је из тог разлога суд погрешно изједначио услове из одредбе члана 138. став 1. Закона о стечајном поступку са истеком рока предвиђеног примену планираних мера, па је на тај начин погрешно утврђивао одлучну чињеницу за примену члана 138. Закона о стечајном поступку. Стечајни судија није имао законског основа да наложи стечајном дужнику и стечајном управнику да предузму једну од мера прописаних одредбом члана 138. Закона о стечајном поступку, а све у циљу реализације мера прописаних планом реорганизације, јер је рок за извршење плана протекло још 08.11.2018. године.

Неосновани су наводи жалбе, да је стечајни судија пре доношења ожалбеног решења, а по предлогу Илије Девића датом преко пуномоћника на рочишту одржаном дана 22.01.2020. године, требао да од Града Новог Сада затражи одговор, да ли је Град Нови Сад доставио писани одговор по допису стечајног дужника од 25.04.2018. године, који је садржао предлог мера за покретање рада новоизграђене аутобуске станице. Наведеним дописом је предложено трајно решавање статуса новоизграђене аутобуске станице, а као могући модел решења предвиђено је јавно-приватно партнерство између Града Новог Сада и АТП Војводина. У досадашњем току стечајног поступка, јасно је да постоје објективне препреке у заснивању уговорног односа Града Новог Сада и стечајног дужника, јер Град Нови Сад ниједном није исказао спремност за постизање договора са стечајним дужником, а суд ни једном својом радњом не може да утиче на доношење одлука Града Новог Сада, па ни на одлуку о прихватању или не прихватању предлога стечајног дужника о покретање рада новоизграђене аутобуске станице.

Неосновани су и наводи жалбе, да би у случају успешног окончања само једног парничног поступка за накнаду штете био наплаћен износ који би био довољан за намирење 100% потраживања свих поверилаца. Тако да би у том случају план реорганизације био у потпуности реализован, без потребе да се продаје имовина која служи за обављање основне делатности, а стечајни дужник би могао да настави да послује без икаквих ограничења. У свим покренутим парничним поступцима, покренутим од стране стечајног дужника, против Града Новог Сада, пред овим судом, суд је у првом степену одбио тужбене захтеве стечајног дужника као неосноване, а другостепени Привредни апелациони суд потврдио је првостепену судску одлуку.

На основу свега изложеног, стечајно веће на основу одредбе члана 11. став 1. тачка б) Закона о стечајном поступку, налази да је на потпуно и правилно разјашњено чињенично стање, без апсолутно битних повреда, правилном применом материјалног права, стечајни судија донео решење о наставку стечајног поступка над стечајним дужником банкрутством, те је сходном применом одредбе члана 401. став 1. тачка 2) Закона о парничном поступку, а увези са одредбом члана 5. Закона о стечајном поступку одлучио као изреци у ставу другом.

ПРЕДСЕДНИК СТЕЧАЈНОГ ВЕЋА

Слободанка Комшић с.р.
за тачност отправака

